

digste Eigned og Gangklæder; men det tillader ogsaa vedkommende Skyldner under visse Forudsætninger at udtage Livsformodenheder til en Værdi af fra 10 indtil 30 Rd., alt efter hans Stilling som Ugift eller Familieforsørger. Der kan nu maasse være delte Meninger om, hvorvidt denne Sum nu netop repræsenterer det Rette eller ikke, men at selve Principet i denne Bestemmelse indeholder et virkeligt Fremskridt i Retning af Humanitet, tror jeg ikke vil kunne bestrides af Noget. Paa lignende Maade vil jeg tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa § 162, hvorefter det forbydes under visse Forudsætninger at gjøre Udlæg i Vedkommendes Tilgodehavende for personligt Arbejde, dog med enkelte Undtagelser, der atter ere begrundede i et høiere Humanitetsbetsyn. Endnu stærkere fremtræder det imidlertid i de følgende §§ 163, 164, 165 og 166 og de dermed i nøieste Forbindelse staaende Bestemmelser. Ærede Medlemmer ville jo let ved at sammenholde disse Bestemmelser med hinanden se, at Gjældsængslet, hvis Anvendelse hidtil hos os har været kjendt i et meget stort Omfang, saa at sige forsvinder, naar Udkastet vedtages, vel ikke fuldstændig, men dets Anvendelse bliver kun tilbage under saa særegne Forudsætninger og i saa enkelte Tilfælde, at den i Praxis vil være forsvindende, og at man med Sandhed vil kunne sige, at Gjældsængslet fremtidig kun vil blive et Sagn hos os. Skjøndt de Bestemmelser, jeg saaledes har tilladt mig at fremdrage, ere de, hvortil denne Humanitetskendens stærkest fremtræder, vil man dog ogsaa i Lovens andre Afsnit gjenfinde den samme Retning. Hertil henregner jeg saaledes de Bestemmelser, hvorefter der aabnes en lettere Afgang til at fuldføre Retshandler, der ere indgaaede i den sidste Tid, førend en Mand's Dø kommer under Konkurs, forsaavidt det viser sig, at disse Retshandler blive til væsentlig Stade for de øvrige Kreditorer. Endvidere skal jeg nævne den tvungne Afford, hvorefter det tillades et kvalificeret Afsnit Kreditorer at give Skyldneren Henstand eller Nedsættelse med Hensyn til Gjældskravene, selv om de øvrige Kreditorer modsætte sig det; og endelig maa jeg fremhæve den forøgede Indflydelse, der er givet Kredi-

torerne baade til at fremkalde Konkurs og til at indvirke paa Konkursboets Behandling og Bestyrelse, dels gennem et Kreditorudvalg og dels gennem valgte Kuratorer. Naar jeg fremhæver dette, sker det, fordi jeg netop derfor ser et saadant væsentligt Fremskridt i Retning af Selbstyrelse og Indvirkning i deres egne Anliggender fra Borgernes Side, som vi saa ofte og med Rette have paakaldt i denne Sal.

Seg tror altsaa, at det set fra det Standpunkt, jeg her har tilladt mig at fremdrage, ikke kan negtes, at Lovforslaget betegner et betydeligt og væsentligt Fremskridt. Men det er naturligtvis klart, at dette Lovarbejde lige saa lidt som noget som helst andet Lovarbejde vil kunne gjøre Regning paa fuldstændig Tilslutning eller vil være i Stand til fuldstændig at tilfredsstille Alle. Seg vil for mit eget Vedkommende sige, at det kun er med Betænkelse, at jeg vil kunne slutte mig til den Bestemmelse, hvorefter Underpant i Løsøre saa at sige forsvinder — jeg siger med Villie „saa at sige“; thi ærede Herrer ville se, at der er nogle enkelte Undtagelsestilfælde i enkelte Retninger, i hvilke det endnu bevares. Ligeledes skal jeg fremhæve, at det vil være med en vis, ja, hvad skal jeg kalde det, retshistorisk Sorg, om jeg maa bruge det Udtryk, at jeg vil give mig til at opgive den gamle nationale Bestemmelse i D. L. 5—3—28 om Tidspunktet, hvorfra Ejders og deslige Afkomstdokumenters Retsvirkninger skal regnes. Som det gaar mig her, vil det naturligvis gaa andre Medlemmer i andre Henseender; men, mine Herrer, saadanne og lignende, om end i sig selv ikke ubetydelige, Betæneligheder, maa man, naar man i Dvrigt erkender, at Lovforslaget i sin Helhed betegner et stort og glædeligt Fremskridt, vide til en vis Grad at begrænde og ave. Det kan jo nemlig ikke miskjendes, at dette Lovforslag danner et systematisk og sammenhængende Hele, at dets enkelte Led saaledes ere passede ind i hverandre, at vi, dersom vi, selv med en vis Føie, vilde rulle ved enkelte Bestemmelser, let vilde være udsatte for at rulle ved hele Systemet i den Grad, at Lovens Bygning styrter samme. Seg nærer derfor det Haab, at det høje